

κόν του, όταν δὲ εἶνε ἱκανός, θὰ κερδίσῃ ἐν ἄλλο διφραγκόν συλλέγων τὰ ριπτόμενα σιγάρα εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κλίμακα τοῦ Μελοδράματος, κατὰ τὸ μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης πράξεως διάλειμμα.

Περαιτώσας οὕτω τὴν συγκομιδὴν του ὁ συλλέκτης ἄρχεται λαμβάνων πρῶτον τὴν μερίδα του ἐξ αὐτῆς. Ἐκλέγει δηλαδὴ καὶ πληροῖ τὴν πιπαρ του ἀπὸ καπνὸν τῆς ἀρεσκείας του· τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐτοιμάζει πρὸς πώλησιν. Ἐκτυλίσσει τὰ σιγάρα καὶ ἀποξηραίνει τὸν καπνὸν εἰς τὸν ἥλιον. Κατόπιν ἀναμιγνύει αὐτόν, καὶ περικλείει εἰς μικρὰ πακέτα, τὰ ὅποια πωλεῖ πρὸς 10 λεπτά ἕκαστον, ἂν καὶ κατὰ τὸ βάρος αὐτῶν θὰ εἶχον ἀξίαν 30 λεπτῶν ἕκαστον περιπου.

Οἱ ἐπαγγελματίαι οὗτοι εὐρίσκοντο ἄλλοτε εἰς διηνεκῆ πάλιν πρὸς τοὺς ὑπηρετάς τῶν καφενειῶν, οἵτινες ἐζήτουν νὰ ἐμποδίζωσιν αὐτοὺς τοῦ νὰ συλλέγωσιν τὰ σιγάρα, ἐπὶ τῶν πρῶτων καφενειῶν λιθοστρώτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τί, νομίζετε, ἐσοφίσθησαν; Ἀντὶ αἰχμῆς εἰς τὸ ἄκρον τῆς βάρβδου ἔθεσαν τρία μικρὰ καρφία ὑπὸ τὴν πτέρναν τοῦ ὑποδήματός των. Ἄ! Δὲν θέλετε νὰ μάς ἀφήσετε νὰ συνάξωμεν τὰ ἐλεεινὰ αὐτὰ ἀποσίγαρα. Λοιπὸν, ἡμεῖς τὰ καταπατοῦμεν εἰς τὸ πείσμά σας καὶ ἡ δουλειά μας γίνεται.

Ἄλλὰ καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ ἠθέλησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πώλησιν τοῦ τοιούτου καπνοῦ. Οὐδὲν ὅμως κατώρθωσε καὶ αὐτὴ. Διότι οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καπνοῦ εἰσὶν ἀπόκληροί τῆς τύχης, ἀνέστιοι, ἀλῆται ἢ κατάδικοι ἀπολυθέντες τῶν φυλακῶν, οἵτινες ἀδύνατον ἦτο νὰ πληρώσωσι τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς πρόστιμον.

Σήμερον οἱ συλλέκται τῶν σιγάρων ἀσκοῦσι τὸ ἔργον των ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ. Πωλοῦσι δὲ τὸν συλλεγόμενον καπνὸν τὴν μὲν ἡμέραν εἰς τὴν πλατεῖαν Maubert, τὴν ἐσπέραν δὲ εἰς τὰ καταγῶγια τῶν ἀποκέντρων συνοικιῶν.

ΜΥΘΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ

Βασιλεὺς τῆς Περσίας γηράσας ὑπὲρ τὸ δέον ἐγένετο λίαν δύστροπος, ἰδίως δὲ ἐξωργίζετο κατὰ τοῦ πρῶτου αὐτοῦ μάντεως, οὕτινος αἰ προφητεῖαι καὶ αἰ προρρήσεις πάντοτε ἐξεπληροῦντο ὅσῳ παράδοξοι ἐνίοτε καὶ ἂν ἦσαν. Ἐνεκα τούτου πολλάκις ἐπεχείρησε νὰ ματαιώσῃ καὶ ἐμπαίξῃ τὰς προρρήσεις τοῦ μάντεως, ὁ σοφὸς ὅμως οὗτος οἰωνοσκόπος ἐδικαιούτο πάντοτε ἐκ τῶν γεγονότων. Τοῦτο κατέτρωγε τὴν καρδίαν τοῦ γέροντος βασιλέως, διὸ καὶ ἐσκέ-

πτετο καθ' ἐκάστην νὰ εὗρῃ μέσον, δι' οὗ ν' ἀποδείξῃ τὸν μάντιν λανθανόμενον. Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν προσκαλεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Πέριξ αὐτοῦ ἦσαν οἱ μεγιστάνες τοῦ κράτους, πλησίον δ' αὐτοῦ γυνὴ ἀπαρμιλλοῦ καλλονῆς.

— Ἰδοῦ, μάντι, λέγει εἰς τὸν οἰωνοσκόπον, τὴν αἰχμάλωτον ταύτην ἐξέλεξα ὡς σύζυγόν μου. Τὴν ἀγαπῶ ἐμμανῶς, διότι ὠραιότεραν γυναῖκα δὲν εἶδον μέχρι τοῦδε καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν. Τώρα εἰπέ μοι πόσον χρόνον θὰ ζῆσῃ καὶ ἀπὸ ποῖαν ἀσθενεῖαν θ' ἀποθάνῃ;

Ὁ σοφὸς μάντις προσεκίνησεν ἑδαφιαίως τὸν βασιλέα, εἶτα δὲ λαβὼν τὴν κατάλευκον χεῖρα τῆς ὠρίας αἰχμαλώτου θεώρει τὰς ἐπ' αὐτῆς γραμμὰς ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Τέλος δὲ

— Ὡ βασιλίσσα, εἶπε, θ' ἀποθάνῃς ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος.

Ὁ βασιλεὺς ἀκούσας ταῦτα ἐγέλασε μεγαλοφώνως καὶ ἐξαγαγὼν μάχαιραν ἐπληξεν εἰς τὴν καρδίαν τὴν αἰχμάλωτον, ἣτις ἔπεσε κατὰ γῆς.

— Τώρα ὅμως ἐψεύσθης, σοφὲ μάντι καὶ οἰωνοσκόπε. Εἶνε τοῦτο θάνατος ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος;

Ὁ σοφὸς ὅμως προσεκίνησε πάλιν ἑδαφιαίως καὶ εἶπε·

— Οὐδέποτε, ὦ βασιλεῦ, ἀπατώσι τὰ σημεῖα τῶν θεῶν. Ἡ γυνὴ αὕτη ἀπέθανεν ἐξ ἀσθενείας τοῦ γήρατος... ἐκ τῆς ἰδικῆς σου ἀσθενείας τοῦ γήρατος,

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ συνήθεις ἀνθρωποι εἶνε τὰ μηδενικά τὰ προστιθέμενα εἰς τὰς μονάδας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν.

Δὲν εἶνε ποσῶς βλάξῃ ὁ γνωρίζων νὰ κρύπτῃ τὴν βλακίαν του.

Οὐδὲν ὑπάρχει ἐρριζωμένον βαθύτερον τῆς ἐπιπολαιότητος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἡ κεφαλή, φαίνεται, εἶνε ὅλως διόλου ἐπουσιῶδες πρᾶγμα εἰς τὸν ἀνθρωπον· διότι ἐνῶ οἱ ἔχοντες καλὸν στόμαχον ἢ κακοὺς πνεύμονας θνήσκουσι πρόωρος, πλῆθος «κακῶν κεφαλῶν» φθάνουσιν εἰς βαθὺ γῆρας.

Ὅ,τι δὲν δύνασαι νὰ μεταβάλῃς ἄφες ὡς ἔχει καὶ προσαρμόσθητι πρὸς αὐτὸ σκεπτόμενος ὅτι οὕτω πρέπει νὰ ἔχῃ. Οὐδὲν ἀνοητότερον τοῦ νὰ ἐπιθυμῶσιν οἱ ἀνθρωποι πράγματα ἀνέφικτα. Συχνὰ ἀκούωμεν ἐν καιρῷ βροχῶν ἢ ἀνέμων «Ἄχ, καὶ νὰ ἦτον ὠραῖος καιρὸς!» Ναί, τὸν

καιρὸν ἔξω δὲν δυνάμεθα ποσῶς νὰ μεταβάλωμεν, ἀλλ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν εὐδίαν.

Ἡ τιμὴ μᾶς ὑποχρεῖ νὰ εἴμεθα ἠθικοί· ἡ δόξα ἔτι μᾶλλον, ἀκόμη δὲ περισσότερον ἡ ἰσχὺς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ἠθοποιῶν σήμερον προσομοιάζει πρὸς τὴν τῶν βασιλέων ἢ ἡγεμόνων εἰς προτέρους χρόνους. Ὡς παράδειγμα δὲ ἀναφέρομεν τὸν Ἰταλὸν ὑψίφωνον Ματζίνι, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἀνεχώρησεν ἀπὸ Μιλάνου διευθυνόμενος εἰς Βουένος Ἄϊρες, ὁπόθεν προσεκληθῆ, καὶ ὅστις φέρει μεθ' ἐαυτοῦ τὸν ἱατρὸν του, τὸν ἰδιαιτέρον γραμματέα του, καὶ δύο θαλαμηπόλους. Ἐκτός δὲ τούτων τῶν προσώπων, προηγεῖται πάντοτε τῶν ταξιδίων τοῦ Ματζίνι προμηθευτὴς, φροντίζων περὶ τῶν ἀναγκαίων τῆς ὁδοιπορίας. Ὁ ρηθεὶς ὑψίφωνος θὰ παραστήσῃ μόνον πεντηκοντάκις, θὰ λάβῃ δὲ ὡς ἀμοιβὴν 700, 000 φρ. Ἐὰν ὁ ὑψίφωνος οὗτος ἔψαλλε καθ' ἐκάστην θὰ ἐλάμβανεν ὡς ἀμοιβὴν ἄνω τῶν 4 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ἄλλ' οὐδεὶς ὑψίφωνος δύναται νὰ ψάλλῃ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν, οὕτω δὲ αἱ πενήκοντα παραστάσεις ἀναλογουσιν εἰς διάστημα πέντε μηνῶν. Ὁμολογητέον ὁμῶς ὅτι τὸ ποσὸν τῶν 150 περὶπου χιλιάδων φρ. ὅπερ λαμβάνει κατὰ μῆνα δὲν εἶνε ἀσήμαντον.

Μεγίστη πρᾶγματι ἡ πρόοδος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ! Εἰδικὴ τις ἐφημερὶς ἀγγέλλει ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς μέλλει νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐπωφελέστατα εἰς τὴν δι' ἀγκίστρου ἀλιεῖαν. Δὲν δύναται νὰ ἀλιεύσῃ δι' ἀγκίστρου ὁ βουλόμενος. Εἶνε τόσον δύσκολον, τόσον ὀχληρὸν, νὰ ἐπιτηρῇ τις ἐπὶ ὄρας ὀλοκλήρους τὸ τεμάχιον τοῦ φελλοῦ τὸ ἐπιπλέον τοῦ ὕδατος καὶ προσωρισμένον εἰς εἰδοποίησιν τὸν ἀλιεύοντα, πότε ὁ ἰχθύς ἠγγίσειν εἰς τὸ δόλωμα. Ὁ ἠλεκτρισμὸς θὰ μεταβάλῃ τὰ πράγματα. Τοῦ λοιποῦ θὰ δύναται τις νὰ ἀλιεύῃ παίζων ἡσυχῶς τὸ ζατρίκιόν του ἢ ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας αὐτοῦ. Θὰ δύναται νὰ ἀλιεύῃ καὶ ἐν βαθυτάτῳ σκότει. Καὶ ταῦτα πάντα διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Ἡ ἐφεύρεσις εἶνε ἀπλουστάτη. Τὸ μετάξιον νῆμα τῆς ὀρμιᾶς περικλείει δύο μικρὰ σύρματα ἐκ χαλκοῦ ἀπομεινωμένα, ὧν τὸ ἐν μὲν ἄκρον καταλήγει εἰς τὸ τεμάχιον τοῦ φελλοῦ, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ μέρος τοῦ δόνακος, ἀφ' οὗ ἀναρτᾶται τὸ νῆμα. Τὸ τεμάχιον τοῦ φελλοῦ φέρει δύο μικρὰ μετάλλια, συνδέομενα πρὸς τὰ χάλκινα σύρματα. Κατὰ τὴν λαβὴν τοῦ δόνακος τοποθετεῖται μικροσκοπικὴ ἠλεκτρικὴ στήλη. Ἄμα ὡς ὁ ἰχθύς κινήσῃ τὸ τεμάχιον τοῦ φελλοῦ, τὰ δύο μικρὰ μετάλλια ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν καὶ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα σχηματίζεται. Ὁ κρατῶν τὸν δόνακα εἰς χεῖρας αἰσθάνεται μικρὸν κλονισμόν, τοῦτο δὲ εἶνε τὸ δίδόμενον αὐτῷ σημεῖον: Τ σ ι μ π ᾱ. Ἄλλὰ δύναται

τις νὰ στερεώσῃ τὴν ὀρμιὰν καὶ κατὰ γῆς, δι' ἰδιαίτερου δὲ μηχανισμοῦ ὅταν ὁ ἰχθύς ἐγγίσῃ τὸ δόλωμα κρούεται μικρὸς κωδωνίσκος. Οὕτω λύεται τὸ πρόβλημα: νὰ ὑποχρεώσῃ τις ἰχθὺν ὅστις ἐτσίμπησε νὰ ἀναγγεῖλῃ μόνος του ὅτι ἠγγεῦθη, ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα νὰ κρούῃ καὶ τὸν κώδωνα τῆς θύρας τοῦ κάτοχου τῆς ὀρμιᾶς. Ἐφθάσαμεν πρᾶγματι εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς ἀλιείας.

Ὁ αὐτοκράτωρ Δὲν Πέτρος τῆς Βρασιλίας, ὡς γνωστόν, κατηρτισμένος ἐπιστημονικῶς καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, εἶνε συγγρόνως καὶ ἐκτιμητῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐργαζομένων νέων. Οὐ πρὸ πολλοῦ νέος τις μηχανικὸς ἐξήτησεν ἀκρόασιν παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος, ἧς γενομένης δεκτικῆς προσήλθε καὶ ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὸν νέον σύστημα μηχανισμοῦ σταματῶντος τὰς ἀτμομηχανὰς τῶν σιδηροδρόμων. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀκούσας αὐτὸν μετὰ προσοχῆς ἐπέισθη θεωρητικῶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ νέου μηχανικοῦ. Ἄλλὰ, εἶπεν, πρέπει νὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἐμπράκτως τὸ πρᾶγμα. Μεθαύριον ἐτοιμάσατε τὴν μηχανήν σας· εἰς αὐτὴν προσδένομεν τὴν ἰδίαν μου σιδηροδρομικὴν ἀμαξάν καὶ τρέχομεν ἐπὶ τῶν γραμμῶν. Καθ' ὅδον σας δίδω ἀπροσδοκίτως τὸ σημεῖον τῆς σταματήσεως καὶ τότε βλέπομεν ἂν τὸ ἐργαλεῖόν σας εἶνε καλόν. Οὕτω δὲ καὶ ἔγεινε. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν ἐπεβιβάσθη ὁ μὲν αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῆς ἀμαξῆς του, ὁ δὲ μηχανικὸς ἐπὶ τῆς μηχανῆς του, μετ' ὀλίγον δὲ μηχανὴ καὶ ἀμαξά ἔτρεχον ταχέως ἐπὶ τῶν σιδηρῶν τροχιῶν. Ὁ δρόμος οὗτος διήρκεσεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὅσυρμὸς ἔτρεχεν ἀδιακόπως, ἐν τούτοις ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἐδίδε τὸ σημεῖον τῆς ἐπιστάσεως τῆς πορείας. Ἐνῶ δὲ ὁ μηχανικὸς ἀνελογίζετο τὸ ἰδιότροπον κατ' αὐτὸν τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ συρμὸς εἶχε φθάσει πρὸ πετρώδους τινὸς πλευροῦ ὄρους καὶ καμπῆς ἀποτόμου, ἣν παρακάμφας εὐρέθῃ αἴφνης πρὸ ὀγκώδους λίθου κειμένου ἐπὶ τῶν σιδηρῶν γραμμῶν. Ὁ μηχανικὸς φοβηθεὶς τὰ μέγιστα, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀπολέσας τὴν παρουσίαν τοῦ πνεύματος, στρέφει τὴν λαβὴν τοῦ μηχανισμοῦ, ὁ δὲ συρμὸς ἵσταται πλησίον τοῦ λίθου. Ὡς εἰκόσ, ὁ αὐτοκράτωρ ἐξεληθὼν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς διακοπῆς τῆς πορείας, ὁ δὲ μηχανικὸς ἔδειξεν αὐτῷ τὸν ἐπὶ τῶν γραμμῶν κείμενον λίθον. «Σπρώξατέ τον μὲ τὸν πόδα, εἶπε γελῶν ὁ αὐτοκράτωρ». Ἐνῶ δὲ οὗτος ὑπακούων τυφλῶς ἔπληττεν αὐτὸν διὰ τοῦ ποδὸς ὁ λίθος διελύθη εἰς τὸν ἀέρα ὡς κόνις. Ἦτο βράχος κατασκευασμένος ἐξ ἀμύλου, ὃν παρήγγειλεν ὁ αὐτοκράτωρ νὰ χρωματίσωσι καὶ θέσωσιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν.

Ἡ διαθήκη τοῦ Βίκτωρος Οὐγκῶ ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῶν ἐν Λονδίῳ δικαστηρίων. Ἐκ ταύτης καταφαίνεται ὅτι ἡ ἐν Λονδίῳ κατατεθειμένη περιουσία τοῦ ποιητοῦ ἀνήρχετο εἰς 5,000,000 περίπου δραχμῶν.

Ὁρατῶς ἀνθρώπος ἀλλὰ βλάξῃ ὁμοιάζει πρὸς καλλιγραφημένην ἐπιστολὴν πλήρη μωρίας.